

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. BADON GHIJZEN, MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER, M. CH. G. DE BRUYN,
A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

18e JAARGANG.
No. 32.

MAANDAG
3 JULI 1916.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 3,50, BIJ VOORUITBETALING f 3,— PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

BERICHT.

Dit nummer verschijnt speciaal om de aandacht te vestigen op de Bemiddelings-Commissie voor Gemobiliseerden.

Het eerstvolgend nummer verschijnt na de vacantie.

Inhoud.

Bericht.

Delftsch Studenten-Corps.

Almanak 1917.
Corpsvergadering.
Bestuurssamenstelling Societeit Phoenix.
Bestuurssamenstelling D. S. Lawn-Tennis Club.

Delftsche Studenten-Bond.

Vereenigingsleven.

Nabeschouwingen over den Letterkundigen Cursus van Dirk Coster, door M. R.
V. S. C. V.

Boekbespreking.

Van Zanten's Gelukkige tijd, door P. v. M.

Studiebelangen.

Débâcle.

Technische Hoogeschool.

Bemiddelings-Commissie voor Gemobiliseerden.
Mededeelingen.
Uitslag gehouden examens voor de Zomervacantie.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Corpsvergadering.

In de Corpsvergadering, gehouden op 16 Juni 1916, heeft de Senaat medegedeeld dat de Groentijd geheel op dezelfde wijze zal zijn ingericht als verleden jaar en dat de duur ervan is vastgesteld op 2½ week, het wettelijk minimum. De inschrijving zal Dinsdag 5 September plaats hebben.

De vergadering benoemde den heer W. F. E. van Hasselt tot Eere-lid van den Senaat van het D. S. C.

Almanak 1917.

De Almanak-redactie spoort de toekomstige inzenders aan, om nu reeds in de vacantie een aanvang te maken met hunne gewaardeerde bijdragen. Immers, de zomervacantie met haar gelukzalige dolce-far-nientes met haar staren in blauwe luchten, inspireert menigeen beter, dan een teekenbord dat zou doen.

De Secretaris,
J. B. DUMONT.

Societeit Phoenix.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

F. W. C. Blom, President.
M. Elion, Secretaris.
N. H. van Doorninck, Thesaurier.
B. R. van Lidth de Jeude, Bibliothecaris.
W. Six Jzn., Commissaris van het Consumabel.
W. J. de Kock van Leeuwen,
Commissaris van den Inventaris.
W. Badon Ghijben, Vice-Secretaris, Archivaris.

Tijdens de afwezigheid van den heer Van Doorninck wordt het thesaurierschap waargenomen door den Vacantie-Commissaris, den heer J. F. Grootte.

D. S. Lawn-Tennis Club.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

F. W. C. Blom, President.
W. J. de Kock van Leeuwen, Secretaris.
H. J. Heuvelink, Thesaurier.
B. J. Z. ten Rodengate Marissen, Commissaris A.
E. M. van Berckel, Commissaris B.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Gekozen als Vice-Secretaris voor de vacature-Odinot:
de heer H. Rahder.

VEREENIGINGSLEVEN.

Nabeschouwingen over den Letterkundigen Cursus van Dirk Coster.

Waar het uit den aard der zaak niet op den weg van den tweewekelijkschen verslaggever lag kritiek uit te oefenen, en het mij nochtans nuttig voorkomt dat over een dergelijke cursus ook een kritische beschouwing wordt gegeven, zoo wil ik thans in 't kort den indruk nagaan, die de cursus van Dirk Coster op mij gemaakt heeft, doch niet alleen op mij, maar op vele anderen. Dit laatste voeg ik er niet aan toe als een soort apologie van mijn opvattingen; de lezer zal daaraan toch niet meer of minder waarde hechten; de waarde die men aan kritiek hecht, — en dit wel voor zoover het leeken-critici betreft, — is alleen afhankelijk van de meer of mindere mate, waarin de ideeën van den schrijver overeenkomen met die van den lezer. Een mensch vindt het nu eenmaal prettig gelijk te hebben.

Maar om op Dirk Coster terug te komen: Zijn verschijning zal zeer zeker een groote merkwaardigheid blijven in de geschiedenis der Nederlandsche Letterkundige Kritiek; of het meer zal zijn dan een merkwaardigheid, durf ik u, waarde lezer, niet voorspellen, want hoewel deze man in zeker opzicht, geniaal is te noemen, de naam genie is op hem toch niet van toepassing; en wel omdat de betoovering welke van hem uitgaat niet blijvend is, omdat hij niet bij voortdoring zijn auditorium weet te boeien. Na de haast

vflammende bezieling welke er van zijn beide eerste lezingen uitging (ik bedoel hier de „Flaubertlezing” voor het Dispuutgezelschap Vrije Studie, en de lezing „over de beteekenis van de letterkunde voor ons leven” voor de Ethische Vereeniging gehouden) volgde dra een matte verslapping, een soort geest van lusteloosheid en levensmoeheid.

Ik durf stellig beweren, dat geen van de weinige toehoorders zijner eerste lezing, en ook niet de talrijke bezoekers der tweede lezing onvoldaan naar huis is gegaan.

We waren voldaan, ja, meer dan dat, enthousiast, meegesleept door de hartstocht der bezieling die uit dezen man tot ons was gekomen. En alles werkte tot dien indruk mede: zijn kleine tengere gestalte, de stemmige gekleede-jas, het bleeke gezicht met den smalenden trek om de mond, en het zwarte haar dat in een slordige lok naar voren viel, de lorgnet op z'n smalle neus en de scherpe blik zijner oogen; ja zelfs de pozeerende stand met de hand in de zij; de neusklink in sommige zijner woorden, en het geaffecteerd-dialektische van zijn spraak (beter is dialektisch-geaffecteerde.) Hier was eindelijk een kritikus die niet bloot feiten aaneenreeg, maar een man, die door psychologische analyse den schrijver voor zijn toehoorders wilde opbouwen tot den mensch die in z'n werken voor ons opleefde. En in de inleiding tot zijn cursus zeide hij het zelf: „Geen geïllustreerde catalogus der Nederlandsche Literatuur, maar een beeld van binnen uit, winnend aan diepte wat het aan volledigheid mocht ontberen.”

Ja, Dirk Coster, Uw plannen waren goed, en ge zult ook wel zeer te goeder trouw deze belofte aan het Nederlandsche publiek hebben gegeven. Maar helaas, toch is Uw verschijning een mislukking geweest. Een mislukking in zooverre, dat ik ernstig vrees voor de volgende cursussen die de heer Coster zich voorstelt hier jaarlijks te geven, hier en elders. Zou deze figuur even plotseling en ongemerkt verdwijnen als ze gekomen is? Ik herinner me nog hoe verleden jaar kolommen vol stonden in de „N. R. Ct.”, met verslagen over zijn eerste cursus; dat was het eerste optreden, dat was de eerste roep, die de wereld in ging; toen het waardeerend artikel in de „Nieuwe Amsterdammer”. En daarna de wintercursussen van het afgelopen seizoen in verschillende steden van Nederland. Ik twijfel er niet aan of het tijdelijk succes van al deze ondernemingen zal vrij groot zijn geweest. M. i. ware het echter beter geweest om met een blijvend minder groot succes te beginnen en langzamerhand veld te winnen, dan plotseling te worden verheven tot een aanbiddelijke hoogte, op een pedestal, waarop men zich nog niet thuis voelt en als de éenjarige literaire mode-God te worden bewierookt. Want om me tot Delft te bepalen: Wie denkt ge dat zoo al het publiek vormden op de cursus van Coster. Eenige ontwikkelde menschen, maar ze waren schaarsch; verder een aantal studenten en nog meer meisjesstudenten, die natuurlijk ontwikkeld zijn of althans voor zoodanig doorgaan, anders deden ze toch niet mee aan een dergelijke intellectuele campagne, want studenten zijn immers vrij van alle conventie! En dan, o lezer, het grootste deel van het auditorium, dat gevormd werd door de Delftsche beau-monde, de upper-ten, de coterie, of hoe ge het noemen wilt. Nu, die coterie leverde een aardig contingent, en het is voor de finantieele zijde der affaire heel gunstig dat ze Coster ditmaal tot hun winter-amusement gemaakt hebben. Men moet toch iets doen; het leven is anders zoo wanhopig vervelend; men hockeyt, men tennist, men teat, men rijdt paard, men gaat naar Coster (doet in Literatuur kan men ook zeggen.) Maar ge begrijpt toch ook wel dat de vereering van deze coterie niet blijvend is, dat ze even gaarne U weer vertrappt, Dirk Coster, als ze U op een voetstuk plaatste. Misschien krijgt ze het volgend jaar wel een muzikale bevlieging of een schildermanie. Eilacie! dan hebt Gij uitgediend. Het ware dus zaak geweest, dat ge althans getracht had onder het minder aan mode onderhevige deel van Uw publiek een blijvende sympathie en waardeering te vestigen. Ik moet tot mijn spijt zeggen, dat dit den heer Coster slechts zeer matig gelukt is. In ieder geval waren zijn onverschilligheid, zijn wispelturigheid niet bevorderlijk hiervoor. Er zijn twee redenen waarom m. i. Dirk Coster niet in staat is geweest zijn gehoor te blijven boeien tot het eind toe: 1°. Hij is te jong; hij is nog niet volgroeid, zijn ideeën zijn nog niet gerijpt en hij vervalt zeer dikwijls daardoor in herhalingen, m. a. w. hij heeft zijn stof uitgeput, uitgeplozen, tot hij niets anders meer kan doen dan herkauwen. Ik wil hier niet in details treden, maar hoe dikwijls heb ik niet moeten hooren dat hij geen „geïllustreerde catalogus” wilde geven, en dat „het leven een afschuwelijke grap” was en dergelijke meer. En het is hier geen armoede aan woorden, want hij gebruikte soms vijf omschrijvingen om één ding weer te geven; neen, het is armoede aan ideeën; en dat komt door het niet volgroeid zijn; er zit vaak niet genoeg diepte in het werk en de zoo goed begonnen psychologische

arbeid is lang niet altijd tot een bevredigend resultaat gebracht.

2°. Hij is onwaar. Dit is de grootste en voornaamste fout. Dirk Coster poseert voor een alles begrijpende psycholoog, voor een mensch die zoo'n beetje moe is en mat, en een flauwen glimlach heeft voor het nietige gedoe der menschen. Waarheid is de eerste levensvoorwaarde voor een kunstenaar. Affectatie is uit den booze, en pose is ook verderfelijker als ze niet natuurlijk is, zooals bv. bij Wilde. En dat nog het meest fatale is dat Coster zich het baantje van literaire mode-pop zeer wel liet aanleunen. De gekleede jas werd verwisseld voor een meer zwierig jacquet, en z'n gang kreeg iets draaiends en dandyneerends, dat „stond” meer.

Kunt ge begrijpen, waarde lezer, dat het mij moeielijk valt, dezen indruk over de letterkundige cursus te moeten schrijven. Hoeveel liever had ik niet een enthousiaste loftuiting afgestoken. Helaas, dit kon niet.

En waarom ik dan niet liever gezwegen heb? Omdat ik nu eenmaal de waarheid uiten moet, de waarheid, die ik in mij zelf als zoodanig voel.

En ge moet me goed verstaan: Het zijn hier vooral „na-beschouwingen” geweest, een indruk van het geheel en van den persoon van den criticus. Dat ontnemt hem geenszins zijn verdiensten, maar het brengt hem m. i. terug tot een criticus van lager orde, dan ik aanvankelijk meende in hem te mogen zien. Het is best mogelijk dat ge me onbevoegd vindt, dat ik U niet voldoende duidelijk heb gemaakt op welke gronden ik mijn overtuiging vestig. Ai! lees dan niet verder. Want het is geenszins mijn bedoeling wie ook te ergeren, en als iemand liever een bewonderaar van den criticus Dirk Coster blijven wil, het zij zoo. Ik zal zijn gevoelens niet bestrijden.

M. R.

V. C. S. V.

Op Woensdag 24 Mei jl. hield de Vrijzinnig-Christelijke Studenten-Vereeniging te Delft hare eerste algemeene vergadering.

Ds. G. J. W. Oldeman was op uitnodiging van het voorloopig bestuur zoo welwillend een lezing te houden over: „Godsdienstig idealisme”.

Na een korte inleiding, tot de studenten gericht over de plaats, die zij in het godsdienstig leven behooren in te nemen, kwam spreker tot de behandeling van zijn onderwerp, naar aanleiding van de volgende punten:

- 1°. Wat zijn de voornaamste wereldbeschouwingen?
- 2°. Hoe plaatst de religie zich daar tegenover?
- 3°. Welke invloed heeft het godsdienstig idealisme op de praktijk des levens?

Spreker bepaalde zich tot de wereld- en levensbeschouwing van de optimisten, de pessimisten en de idealisten.

Als eenzijdig en oppervlakkig werden de beide eerste richtingen verworpen. Zij zijn niet bij machte den mensch te maken tot een krachtige persoonlijkheid, die in staat is de moeielijkheden van het leven te trotseeren en te overwinnen, de vreugden en de blijdschap van het leven te genieten. Zij blijven in hun beschouwing bij het aardse, eindige leven.

Wat is nu het idealisme? Het is niet, zooals men zoo licht meent, die richting, die tusschen beide eerstgenoemde instaat, die dus de lichtzijde van het leven ziet, maar ook de schaduwzijden en deze te zamen tot een dragelijk geheel weet te vormen. Wanneer men dit idealisme zou willen noemen, dan zou het niet veel van het oppervlakkige optimisme verschillen. Deze richting heeft met werkelijk idealisme gemeen, dat zij de oogen niet sluit voor de donkere zijde van het leven, zoomin als voor de vreugdevolle kant.

Want het idealisme vooral spoort aan de oogen te openen voor het leven met al zijn heerlijkheid en met al zijn droefenis.

Idealisme is de richting, die doet streven naar het ideaal. Ideaal is de uitdrukking van het hoogst denkbare, dat tegelijk is het hoogst bereikbare. In de religie wordt ons oog geopend voor dat hoogst bereikbare, — ziet men het ideaal in de volmaaktheid Gods. Op die manier wordt *het geloof* de grondslag van het werkelijk idealisme.

Het hoogst denkbare is alleen bereikbaar door het hoogste wat wij bezitten, het ideaal is het kind van den geest, het doelwit, dat de geest zich stelt, — en waar de geest eeuwig is, het eeuwig doel.

Het ideaal is het kind van ons hoogste denken, dat werkelijk is, zooals ons denken werkelijk is. Het ideaal is datgene, waarin goedheid, waarheid en liefde in volle harmonie en in volmaakt vorm worden te samen gedacht, als hoogste doelwit van ons aardse streven.

Het ideaal is uit God, — en tegelijk het grootste geschenk, de grootste kracht, die Hij ons, zijn kinderen, heeft geschonken, om in ons leven te betrachten.

Waar dit in ons leeft, daar zal ons leven krachtig en sterk worden. Daar zal geen moedeloosheid ons ter neder slaan, daar zullen wij nimmer klagen over de ledigheid en doelloosheid van ons leven, daar zullen wij kunnen juichen in de grootheid en de hoogheid, waartoe de kleine mensch hier op aarde door God geroepen is.

Spreeker eindigde met op te wekken tot geloof, om daarvoor te worden krachtige persoonlijkheden, die het leven een zegen noemend, zelf een zegen zullen zijn voor hun omgeving.

Na enkele woorden van dank gericht te hebben tot Ds. Oldeman voor de gehouden lezing en tot de aanwezige Professoren voor de getoonde belangstelling, sloot de voorzitter de vergadering.

Hierna had een huishoudelijke vergadering plaats waarin het reglement werd vastgesteld.

Verder werd besloten de contributie met 1 October te laten ingaan en ter voorziening in de behoefte aan kasgeld, de entree vastgesteld op f 1,—, reeds voor de vacante te innen.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

- T. W. Siertsema, President.
- L. Meijer, Secretaris.
- Mej. E. Smit, Penningmeesteresse.
- A. J. Odinot, Vice-President.
- C. G. Lingbeek, Vice-Secretaris.

BOEKBESPREKING.

„VAN ZANTEN'S GELUKKIGE TIJD”,
door Laurids Bruin. Vertaald uit het Deensch.
Amsterdam, Uitgevers-Maatsch. „Ontwikkeling”.

Al moge het boek niet belangrijk zijn, het is in allen gevalle onze aandacht voor eenigen tijd volkomen waard. Reeds het gegeven is belangwekkend schoon, wel wat bijzonder. Het boek teekent het meer dan twee-jarig verblijf van een blanke onder uitsluitend inboorlingen op een der onbekende eilanden van den Indischen Archipel, het teekent zijn en hun leven en hun samenleven, en daarnaast geheel het liefdeleven van „van Zanten”. De inleiding leert ons deze van Zanten van andere zijde kennen, het wil doen voorkomen dat deze de schrijver is van het boekje, dat na zijn dood door vrienden wordt uitgegeven. Met nieuwsgierigheid vraagt men zich af, hoeveel hiervan waar is, ja, onder het lezen vraagt men zich steeds, of alles geheel naar waarheid kan geschreven zijn. En hierin ligt, naar ik meen, de vrees, dat de stille aanklacht tegen onze moderne, beschaafde maatschappij, die de schrijver weer meer bewust doet worden, maar al te zeer gegrond is.

Het boekje is ongetwijfeld idealistisch tegenover het leven der natuurkinderen, anderzijds echter spontaan waar, en tegenover deze luttele waarheden moet de beschaafde reeds de oogen neerslaan. En grootendeels is het de vrouw, de „dame” van West-Europa, die door den schrijver scherp wordt achtergesteld bij de Polynesische, bij de liefde die hij in het Oosten gevonden heeft.

Aanvankelijk zijn de details, niet door hun letterkundige schildering, maar doordat ze gezien zijn door een man met open oog, onbevooroordeeld, spontaan in het begrijpen dezer elementaire menschen. Hij heeft portretten uit deze omgeving weten vast te houden, en drukt ze gemakkelijk af, en de figuur van de koningsdochter Ali is werkelijk een beminlijke geworden. Verdriet en vreugde, eenvoudig, diep en als alles elementair, teekenen haar ons als een echt en levend mensch, zooals een groote, hedendaagsche roman ze niet beter geeft.

Het zien van vele dingen die eenvoudig en groot zijn in het leven, kan men uit het boek van van Zanten leeren. Dat dan daarnaast ligt: of het hier-en-daar gezocht literair is, of het slot door zijn eenvoud te koud blijft, dit doet niets af aan de aantrekkelijkheid van enkele gedachten en personen.

Het is beter, het boek niet in zijn geheel te beoordeelen, maar alleen verscheidene dingen er in te zien, die waarde hebben.

P. v. M.

STUDIEBELANGEN.

Débâcle.

Aan de Studenten der Bouwkundige faculteit.

Met een jongeren collega van me, liep ik een dezer dagen langs 't O. D. — de zon scheen vroolijk uit een wolkenloos hemeltje, alsof ze er zelf plezier in had, en een zacht windje suisde vriendelijk door de boomen — enfin, zoo'n dagje om in je hum te zijn — en dat was ik ook.

Toen kwam ik een ouderen collega van me tegen, je kent hem wel, den steeds bedrijvigen, den steeds volijverige, den enthousiast in merg en been, een der grootste steunpilaren van de schoone vakvereniging, die wij de onze mogen noemen.

Dof was zijn blik, sleepend zijn eertijds zoo snelle gang, en weemoedig schudde hij 't hoofd, toen ik hem vroeg: „How are you?” „Beroerd”, sprak hij, en zuchtte, — „'t is uit, man! De bouwkundige faculteit . . . — en hij zweeg, en twee dikke tranen biggelden langs zijn eertijds zoo blozend aanschijn. En een zucht ontsnapte aan zijn gewelfde borst, toen hij wederom aanhief: „Ze schijnt aan slaapziekte of bloedarmoede of god-weet-wat-voor-ziekte te lijden, en geen enkel middel schijnt hier meer te helpen.” — „Spreek niet verder, amice, ik weet het!” zuchtte nu ook ik, en staarde weemoedig voor mij. Zijn geestesoog zag het weer, zooals hij het ook zag, en al gezien had, dagen en dagen lang

Edam hotel Spaander — en alles wat zoo schoon en zoo veelbelovend was het vorig jaar En ook zag ik — helaas! een lijst in de T. H. — een lijst, die steeds maar leeg bleef, maagdelijk blank — en steeds leeg bleef. Kan het zijn? Is men zelfs het lied van kwing kwang kwepele vergeten?

„Sic transit” mompelde hij zacht voor zich heen.

„Wacht maar!” begon toen vol vuur de jongere collega, in wien een nieuwe hoop scheen te ontkiemen, „wacht maar, tot ik 't volgend jaar ook 's wat in de vakvereniging te vertellen krijg!”

Toen grijsde de ander toch even, schudde 't hoofd en begon weer: „Jonge man, leer één ding van een mensch van ondervinding: „'t Is kwaad vechten tegen de bierkaai!”

Toen bood hij hem en mij de hand en ging door.

„Waarachtig, hij heeft er grijze haren van!” zei de jonge collega, toen wij hem beiden nastarden, terwijl hij het O. D. langs sjokte, de schouders gebogen onder den last van de laksheid

Ik zwijg er verder over.

A. J. S.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Bemiddelings-Commissie voor Gemobiliseerden.

CENTRALE COMMISSIE.

Het is de Centrale Commissie een genoegen te kunnen mededeelen, dat hare actie inzake het instellen van de Bemiddelings-Commissie tot een bevredigend einde is mogen gebracht worden.

Aan belanghebbenden vestigt zij hierbij de aandacht op de publicaties desbetreffend van den Senaat der Technische Hoogeschool en Z. E. den Minister van Oorlog.

Publicatie van den Senaat der T. H.

„Wij hebben de eer U kennis te geven, dat de Senaat der Technische Hoogeschool, in zijne laatste vergadering, besloot:

1°. tot het instellen van eene bemiddelingscommissie, bestaande uit eenige hoogleeraren, en ten doel hebbende het geven van advies aan de militaire autoriteiten omtrent de noodzakelijkheid en den duur van studieverloven voor gemobiliseerde Delftsche studenten;

2°. tot het aanwijzen, als zoodanig, van het College van Rector-Magnificus en Assessoren. (z. o. z.)

Van dit besluit is mededeeling gedaan aan Zijne Excellentie den Minister van Oorlog, met verzoek, de militaire autoriteiten, voor zoover noodig, van het bestaan van de bedoelde bemiddelingscommissie te willen doen in kennis stellen.

Het bovenstaande wordt van onzentwege, door aanplakking in de Technische Hoogeschool, ter kennis gebracht van de ingeschrevenen.

De Senaat der Technische Hoogeschool,
(w. g.) W. K. BEHRENS,
Rector-Magnificus.
C. L. VAN DER BILT,
Secretaris.

—o—

Door den Minister van Oorlog is aan den Senaat medegedeeld, dat het aanbeveling verdient, dat studenten, die aan den Commandant studieverlof vragen, op grond van het bepaalde in punt 6 van L. O. 1916, B. 131, of, ingevolge punt 8 en 19 van die order, een aanvraag om studieverlof, gericht aan den Minister van Oorlog, door tusschenkomst van hun Commandant indienen, daarbij een bewijsstuk van de ingestelde bemiddelingscommissie overleggen.

—o—

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren door den Senaat in zijn vergadering van 29 Mei 1916 aangewezen als Bemiddelings-Commissie tot het geven van adviezen omtrent de noodzakelijkheid en den duur van studieverloven voor gemobiliseerde Delftsche studenten, maakt bekend, dat gedurende de a. s. zomervacantie (10 Juli—5 Sept.) het college niet zal kunnen bijeenkomen, en dus gedurende dien tijd zijn bemiddeling voor bedoelde adviezen niet zal kunnen verleenen.

Hiervan is ook mededeeling gedaan aan Z. E. den Min. van Oorlog, met verzoek om de militaire autoriteiten voor zoover noodig, hiermee in kennis te willen doen stellen.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren:

(w. g.) W. K. BEHRENS,
Rector-Magnificus.
S. J. VERMAES,
Secretaris.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Met September **te huur:**

gemeubileerde Zitkamer met 2 frissche Slaapkamers met of zonder pension.

Adres Bureau van dit Blad.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage, Spuistraat 1, Telefoon H 2070, REPETEERT

Staats- en Administratief Recht.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

LOKALEN

voor vergaderingen enz. beschikbaar
CHOORSTRAAT 16a. - TELEF. 417.

Tarief aan te vragen aan den concierge.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

**Ik koop, tegen hooge waarde,
gedragen Heeren- en Dameskleeding**

Brieven onder No. 322, Bureau van dit Blad.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 3 JULI 1916. No. 32.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 14 Juni 1916, No. 9252, Afdeeling O. is Dr. Ir. P. E. Verkade te Delft, tot wederopzegging toegelaten als privaat-docent in de Afdeeling der Scheikundige Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, om onderwijs te geven in bijzondere onderwerpen van de organische scheikunde.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 10 Juni 1916, No. 9184, Afdeeling O., is te rekenen van 1 Juni 1916, aan Ir. F. I. P. Kanstein, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de waterbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Bij Koninklijk Besluit van 31 Mei 1916, No. 45, is met ingang van 1 Juni 1916, op zijn verzoek eervol ontslag verleend aan Ir. J. C. Horch, als lector aan de Technische Hoogeschool te Delft.

Propaedeutische Examens vóór de Zomervacantie — 1916. —

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

A. J. Beauchez.	Jonkvr. L. van Lennep.
A. Bos.	G. F. M. Loep.
A. R. H. Brouwer.	W. Meijer.
C. M. Cox.	H. Popping.
J. L. A. Cuperus.	H. H. Rieuwerts de Vries.
C. C. J. de l'Espinasse.	F. Schuylenburg.
R. Heida.	J. van Veen.
D. J. Heuff.	A. M. Vroeg.
P. K. de Jager.	N. H. Wesstra.
N. Th. Koomans.	J. G. van der Zwart.

Bouwkundig Ingenieur.

A. J. van Hoytema. B. R. van Lidth de Jeude.

Werktuigkundig Ingenieur.

W. Ascherman.	A. Kraijenhoff.
Chr. H. Bouvy.	A. J. M. Ledeboer.
J. Chr. H. Brouwer.	C. Nijssens.
U. Driebergen.	P. J. Winkler Prins.
A. J. Engel.	H. J. C. de Ruiter.
J. P. J. van Ewijk.	J. K. Steffens.
W. F. Godin.	A. L. Thomee.
H. C. U. J. Huber.	L. Versteeg Hzn.
E. A. Kan.	G. C. J. J. de Vries.
L. P. Knape.	C. Wagtho.
K. J. P. Konings.	

Electrotechnisch Ingenieur.

J. K. van Deventer.	W. Six Jzn.
A. van Gastel.	S. C. van Veen.
N. Kloots.	H. Vermeulen.
L. Roelofs.	J. D. Wackwitz.
N. L. A. Schilt.	

Scheikundig Ingenieur.

F. H. Ch. Barkhuysen.	H. L. Matthijsen.
J. A. L. Bouma.	Mej. N. E. Nelemans.
J. Coops.	H. A. van Nouhuys.
C. N. van Dis.	B. Chr. V. Ockerse.
Mej. A. S. Dijkman.	Mej. E. H. X. Polis.
Mej. G. F. M. J. van Gelder.	M. L. van der Schaaff.
A. van Halewijn.	C. Ch. C. Chr. Schneider.
M. Hardonk.	N. Schuitemaker.
F. W. Hisschemöller.	N. van der Tuuk Adriani.
C. van der Hoeven.	J. H. Vermeulen.
Ph. J. de Kadt.	Mej. H. J. de Wijs.
K. J. B. de Kleermaeker Jr.	F. Zweerts.

Mijnningenieur.

J. H. Curvers.	K. F. de Leeuw.
C. P. M. Frijlinck.	H. Oolbekkink.
G. E. Gerst.	J. J. M. Singers.
P. J. L. van Hemert.	A. van Weelden.

Candidaats-Examens vóór de Zomervacantie — 1916 —

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

N. Biezeveld Jr.	P. M. de Moet.
J. J. van den Broek.	J. D. Mulder.
B. B. C. Felix.	W. L. Nugteren.
G. Flieringa.	J. H. Nijland.
A. A. Gnirrep.	F. E. Samson.
A. W. de Groot.	J. Th. A. Stubbe.
Th. K. van Lohuizen.	W. van der Vegt.
J. M. Meyer.	W. J. Vollewens.
S. C. van der Meulen.	

Bouwkundig Ingenieur.

J. Gerber. M. C. A. Meischke.

Scheikundig Ingenieur.

Mej. A. H. Brons.	W. Hoogendijk Jr.
E. Bunschoten (met lof).	S. L. Langedijk (met lof).
Mej. J. J. J. Dingemans.	C. van Loon.
L. A. van der Ent.	Mej. M. M. J. Posthumus.
H. C. J. H. Gelissen.	Mej. W. A. Rakhorst.
G. Goettsch.	Chr. F. Rüter.
P. van Groningen.	J. J. Schilthuis.
Mej. H. W. de Groot.	Mej. J. Tromp.
Mej. H. W. Grotendorst.	H. van der Veen.
H. A. J. Hietink.	H. Zandstra.
H. W. Hofstede.	

Mijnningenieur.

A. van Beelen.	A. Harting.
G. H. Edixhoven.	O. Z. van Sandick.
P. de Haart.	C. Schouten.
C. J. J. van Hal.	

Ingenieurs-Examens vóór de Zomervacantie — 1916. —

Geslaagd voor:

Bouwkundig Ingenieur.

A. Boeken. E. H. de Roo.

Scheikundig Ingenieur.

J. W. H. Adèr.	Chr. van Loon (met lof).
A. C. Binnendijk.	C. de Pater.
M. Hannik.	W. L. Utermark Jr. (met lof).
O. Janssen van Raay.	H. G. van der Waals.

Mijnningenieur.

E. J. Beens.	C. S. van Haeften.
G. Bouwmeester.	J. A. A. Mekel (met lof).
A. J. R. Cornelissen (met lof).	N. J. M. Taverne.
J. B. Grandjean.	

Zooeven is verschenen het eerste deel van

ROMAIN ROLLAND'S
JEAN-CHRISTOPHE
 JAN CHRISTOFFEL
 VERTAALD DOOR JAN ROMEIN

WETTIG GEAUTORISEERD DOOR SCHRIJVER EN UITGEVER
 ONVERKORT, COMPLEET IN TIEN DEELEN.
 10 DEELEN COMPLEET BESTELD

prijs **f 1,50** per deel.

In 10 linnen Stempelbanden f 2,— per deel.

Het werk is door den schrijver in 3 hoofd-tijdperken verdeeld.

In Juli 1916 is verschenen:

JAN CHRISTOFFEL

1. HET DAGHET (L'Aube) f 1,90; geb. f 2,50
2. OCHTEND (Le Matin) f 1,90; geb. f 2,50
3. JONGE JAREN (L'Adolescent) f 1,90; geb. f 2,50
4. VERZET (La Révolte) f 1,90; geb. f 2,50

Uiterlijk vóór December 1916 verschijnt:

JAN CHRISTOFFEL TE PARIJS

5. DE KERMIS DER IJDELHEID (La Foire sur la Place) f 1,90; geb. f 2,50
6. ANTOINETTE (Antoinette) f 1,90; geb. f 2,50
7. BINNENSHUIS (Dans la maison) f 1,90; geb. f 2,50

Uiterlijk vóór Mei 1917 verschijnt:

HET EINDE DER REIS

8. DE VRIENDINNEN (Les Amies) f 1,90; geb. f 2,50
9. HET BRANDENDE BRAAMBOSCH (Le Buisson Ardent) f 1,90; geb. f 2,50
10. DE NIEUWE DAG (La Nouvelle Journée) f 1,90; geb. f 2,50

Bij intekening is de geaut. Nederlandsche vertaling f 6,— goedkooper dan de Fransche uitgaaf.

Voorhanden bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr. — Binnenwatersloot 33.